

Advies van de EDPB (artikel 64)

Advies 12/2020 over het ontwerpbesluit van de bevoegde toezichthoudende autoriteit van Finland betreffende de goedkeuring van de accreditatie-eisen van een toezichhoudend orgaan op de gedragscode overeenkomstig artikel 41 van de AVG

Vastgesteld op 25 mei 2020

Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.

Inhoudsopgave

1	SAMENVATTING VAN DE FEITEN	4
2	BEOORDELING	5
2.1	Algemene redenering van het Comité met betrekking tot het ingediende ontwerp van accreditatie-eisen	5
2.2	Analyse van de Finse accreditatie-eisen voor toezichthoudende organen op de gedragscode 5	
2.2.1	ALGEMENE OPMERKINGEN	6
2.2.2	ONAFHANKELIJKHEID	6
2.2.3	BELANGENCONFLICT	8
2.2.4	VASTGESTELDE PROCEDURES EN STRUCTUREN	9
2.2.5	TRANSPARANTE BEHANDELING VAN KLACHTEN	10
2.2.6	RECHTSPOSITIE	10
3	CONCLUSIES / AANBEVELINGEN	10
4	SLOTOPMERKINGEN	12

Het Europees Comité voor gegevensbescherming

Gezien artikel 63, artikel 64, lid 1, onder c), en leden 3 tot en met 8, en artikel 41, lid 3 van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (hierna: “AVG”),

Gezien de EER-Overeenkomst en met name bijlage XI en Protocol 37, zoals gewijzigd bij Besluit nr. 154/2018 van het Gemengd Comité van de EER van 6 juli 2018¹,

Gezien de artikelen 10 en 22 van zijn reglement van orde van 25 mei 2018,

Overwegende hetgeen volgt:

1) De belangrijkste taak van het Europees Comité voor gegevensbescherming (hierna: “het Comité”) is te zorgen voor de consequente toepassing van de AVG wanneer een toezichthoudende autoriteit van plan is de accreditatie-eisen van een toezichthoudend orgaan op de gedragscode goed te keuren op grond van artikel 41. Het doel van dit advies is dan ook om bij te dragen aan een geharmoniseerde aanpak met betrekking tot de voorgestelde eisen die een toezichthoudende autoriteit voor gegevensbescherming moet opstellen en die van toepassing zijn tijdens de accreditatie van een toezichthoudend orgaan op de gedragscode door de bevoegde toezichthoudende autoriteit. Hoewel de AVG niet rechtstreeks een enkele reeks accreditatie-eisen oplegt, stimuleert zij wel consistentie. Het Comité probeert in zijn advies dit doel te bereiken door: ten eerste de bevoegde toezichthoudende autoriteiten te vragen hun accreditatie-eisen van toezichthoudende organen op te stellen op basis van artikel 41, lid 2 van de AVG en op basis van “Richtsnoer 1/2019 voor gedragscodes en toezichthoudende organen op grond van Verordening 2016/679” (hierna: “het richtsnoer”), met de acht eisen zoals beschreven in de paragraaf over accreditatie (paragraaf 12 van het richtsnoer); ten tweede schriftelijke begeleiding te bieden waarin de accreditatie-eisen worden toegelicht; en ten slotte hen te vragen deze eisen aan te nemen in lijn met dit advies om zo tot een geharmoniseerde aanpak te komen.

2) Met betrekking tot artikel 41 van de AVG zullen de bevoegde toezichthoudende autoriteiten accreditatie-eisen van toezichthoudende organen voor goedgekeurde gedragscodes vaststellen. Zij moeten echter wel het coherentiemechanisme toepassen zodat geschikte eisen kunnen worden ingesteld die ervoor zorgen dat toezichthoudende organen het toezicht op de naleving van gedragscodes op een competente, coherente en onafhankelijke wijze uitoefenen en op die manier de goede tenuitvoerlegging van gedragscodes in de gehele Unie bevorderen en bijgevolg bijdragen aan de juiste toepassing van de AVG.

3) Een gedragscode (hierna: “code”) voor niet-openbare autoriteiten en instanties kan slechts worden goedgekeurd wanneer als onderdeel van de code een toezichthoudend orgaan (of -organen) wordt geïdentificeerd en door de bevoegde toezichthoudende autoriteit wordt geaccrediteerd als

¹ Alle verwijzingen in dit advies naar de “Unie” moeten worden gelezen als verwijzingen naar de “EER”.

zijnde in staat om effectief toezicht uit te oefenen op de code. De AVG definieert de term “accreditatie” niet. Artikel 41, lid 2 van de AVG schetst echter algemene eisen voor de accreditatie van het toezichthoudend orgaan. Er zijn een aantal eisen waaraan moet worden voldaan voordat de bevoegde toezichthoudende autoriteit het toezichthoudend orgaan kan accrediteren. Code-eigenaren zijn verplicht toe te lichten en aan te tonen hoe hun voorgestelde toezichthoudend orgaan voldoet aan de in artikel 41, lid 2, van de AVG gestelde eisen voor het verkrijgen van een accreditatie.

4) Hoewel de eisen voor accreditatie van toezichthoudende organen onderworpen zijn aan het coherentiemechanisme, moet bij de ontwikkeling van de accreditatie-eisen zoals bepaald in het richtsnoer rekening worden gehouden met de sector of specifieke kenmerken van de code. Bevoegde toezichthoudende autoriteiten mogen met betrekking tot de omvang en de specifieke kenmerken van elke code zelf beslissen en moeten rekening houden met hun relevante wetgeving. Het doel van het advies van het Comité is dan ook significante inconsistenties te vermijden die de prestaties van de toezichthoudende organen en daarmee de reputatie van AVG-gedragscodes en hun toezichthoudende organen kunnen aantasten.

5) In dit verband zal het door het Comité aangenomen richtsnoer dienen als leidraad in het kader van het coherentiemechanisme. Het Comité heeft in het richtsnoer met name verduidelijkt dat, hoewel de accreditatie van een toezichthoudend orgaan alleen geldt voor een specifieke code, een toezichthoudend orgaan kan worden geaccrediteerd voor meer dan één code, mits het orgaan voldoet aan de accreditatie-eisen voor elke code.

6) Het advies van het Comité zal overeenkomstig artikel 64, lid 3 van de AVG in samenhang met artikel 10, lid 2 van het reglement van orde van het Comité worden vastgesteld binnen acht weken na de eerste werkdag nadat de voorzitter en de bevoegde toezichthoudende autoriteit hebben besloten dat het dossier volledig is. De voorzitter kan besluiten deze termijn met zes weken te verlengen, rekening houdend met de complexiteit van de aangelegenheid.

BRENGT HET VOLGENDE ADVIES UIT:

1 SAMENVATTING VAN DE FEITEN

1. Op grond van artikel 64, lid 1, onder c) heeft de Finse toezichthoudende autoriteit (hierna: “Finse toezichthouder”) haar ontwerpbesluit met de accreditatie-eisen voor een toezichthoudend orgaan op de gedragscode aan het Comité voorgelegd voor advies met het oog op een coherente aanpak op het niveau van de Unie. De beslissing ten aanzien van de volledigheid van het dossier werd genomen op 17 februari 2020.
2. In overeenstemming met artikel 10, lid 2 van het reglement van orde van het Comité heeft de voorzitter vanwege de complexiteit van de onderhavige zaak besloten de aanvankelijke periode van acht weken voor vaststelling van het advies te verlengen met nog eens zes weken.

2 BEOORDELING

2.1 Algemene redenering van het Comité met betrekking tot het ingediende ontwerp van accreditatie-eisen

3. Alle accreditatie-eisen die voor advies aan het Comité worden voorgelegd, moeten volledig voldoen aan de criteria van artikel 41, lid 2 van de AVG en in overeenstemming zijn met de acht gebieden die door het Comité in het richtsnoer worden geschetst in de paragraaf over accreditatie (paragraaf 12, bladzijden 21-25). Het advies van het Comité is gericht op het waarborgen van coherentie en een correcte toepassing van artikel 41, lid 2 van de AVG ten aanzien van het ingediende ontwerp.
4. Dit betekent dat, bij het opstellen van de eisen voor de accreditatie van een orgaan voor het toezicht op codes volgens artikel 41, lid 3, en artikel 57, lid 1, onder p) van de AVG, alle toezichthoudende autoriteiten deze fundamentele basiseisen zouden moeten dekken zoals bepaald in het richtsnoer en het Comité kan aanbevelen dat de toezichthoudende autoriteiten hun ontwerpen dienovereenkomstig wijzigen om coherentie te waarborgen.
5. Voor elke code die betrekking heeft op een niet-publieke autoriteit of instantie, is een geaccrediteerd toezichthoudend orgaan nodig. De AVG verzoekt toezichthoudende autoriteiten, het Comité en de Commissie uitdrukkelijk “de opstelling van gedragscodes [te bevorderen] die, met inachtneming van de specifieke kenmerken van de diverse gegevensverwerkingssectoren en de specifieke behoeften van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, moeten bijdragen tot de juiste toepassing van [de AVG]”. (artikel 40, lid 1 van de AVG). Daarom erkent het Comité dat de eisen geschikt moeten zijn voor verschillende soorten codes, die gelden voor sectoren van verschillende grootte, rekening houden met verschillende belangen en verwerkingsactiviteiten dekken met verschillende risiconiveaus.
6. Op sommige gebieden zal het Comité de ontwikkeling van geharmoniseerde eisen ondersteunen door de toezichthoudende autoriteit aan te moedigen de verstrekte voorbeelden louter als verduidelijking te beschouwen.
7. Wanneer dit advies niet ingaat op een specifieke eis, betekent dit dat het Comité de Finse toezichthouder niet vraagt om verdere actie te ondernemen.
8. Dit advies gaat niet in op door de Finse toezichthouder ingediende zaken die buiten het toepassingsgebied van artikel 41, lid 2 van de AVG liggen, zoals verwijzingen naar de nationale wetgeving. Het Comité merkt evenwel op dat de nationale wetgeving waar nodig in overeenstemming met de AVG moet zijn.

2.2 Analyse van de Finse accreditatie-eisen voor toezichthoudende organen op de gedragscode

9. Overwegende dat:
 - a. artikel 41, lid 2 van de AVG een lijst bevat van accreditatievoorwaarden waaraan een toezichthoudend orgaan moet voldoen om te worden geaccrediteerd;
 - b. artikel 41, lid 4 van de AVG vereist dat alle codes (met uitzondering van die met betrekking tot overheidsinstanties conform artikel 41, lid 6) een geaccrediteerd toezichthoudend orgaan hebben; en

- c. artikel 57, lid 1, onder p) en q) van de AVG bepaalt dat een bevoegde toezichthoudende autoriteit de accreditatie-eisen voor toezichthoudende organen moet opstellen en bekendmaken en de accreditatie van een orgaan voor toezicht op gedragscodes moet uitvoeren,

is het Comité de volgende mening toegedaan:

2.2.1 ALGEMENE OPMERKINGEN

10. Het Comité merkt op dat, overeenkomstig de algemene opmerkingen van het ontwerp van accreditatie-eisen, de Finse toezichthouder de accreditatie van het toezichthoudend orgaan “periodiek” zal beoordelen overeenkomstig een op risico's gebaseerde benadering om te waarborgen dat het orgaan nog steeds voldoet aan de accreditatie-eisen. Het Comité is ingenomen met de bepaling betreffende de periodieke herbeoordeling van de accreditatie-eisen door de Finse toezichthouder teneinde de naleving van de AVG te waarborgen. Ten behoeve van de duidelijkheid en transparantie spoort het Comité de Finse toezichthouder echter aan om informatie te verstrekken over hoe deze periodieke beoordeling er in de praktijk zal uitzien.
11. Met betrekking tot de eisen op het gebied van deskundigheid, staat in paragraaf 3.1 van het ontwerp van de Finse accreditatie-eisen dat het toezichthoudend orgaan bij zijn eigen maatregelen voldoet aan de gegevensbeschermingswetgeving. Het is nu onduidelijk hoe de naleving van de gegevensbeschermingswetgeving wordt gecontroleerd door de Finse toezichthouder, of bijvoorbeeld een eigen verklaring van het toezichthoudend orgaan in dit verband voldoende is of dat er een uitgebreidere beoordeling wordt uitgevoerd door de toezichthoudende autoriteit. Daarom beveelt het Comité aan dat de Finse toezichthouder deze eis opnieuw formuleert in termen van verantwoordingsplicht, waarbij wordt verduidelijkt dat het toezichthoudend orgaan de naleving van de gegevensbeschermingswetgeving aantoont.
12. Het Comité spoort de Finse toezichthouder aan om in het ontwerp van de accreditatie-eisen of in de aanvullende richtsnoeren bij de eisen enkele voorbeelden op te nemen van de informatie of documenten die aanvragers moeten indienen wanneer zij de accreditatie aanvragen.

2.2.2 ONAFHANKELIJKHEID

13. Het Comité merkt op dat, overeenkomstig de algemene opmerkingen in het ontwerp van de accreditatie-eisen, de eisen van toepassing zijn op een toezichthoudend orgaan ongeacht of het een intern of een extern orgaan is, tenzij anders is vermeld. Het Comité is van mening dat interne toezichthoudende organen niet kunnen worden opgericht binnen een code-lid, maar uitsluitend binnen een code-eigenaar. Daarom beveelt het Comité aan dit te verduidelijken en weer te geven in de tekst van het ontwerp van de accreditatie-eisen of als een voorbeeld.
14. Met betrekking tot de eerste alinea van de toelichting onder paragraaf 1 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder (“Onafhankelijkheid”) erkent het Comité de onpartijdigheid van het toezichthoudend orgaan ten opzichte van de code-leden, het beroep, de industrie of de sector waarop de code van toepassing is. Het Comité is echter van mening dat deze eisen nader moeten worden gespecificeerd, met name in verband met eventuele juridische en economische verbanden die kunnen bestaan tussen het toezichthoudend orgaan en de code-eigenaar

of code-leden. Daarom spoort het Comité de Finse toezichthouder aan om deze alinea dienovereenkomstig te wijzigen.

15. Met betrekking tot de tweede alinea van de toelichting onder het gedeelte “Onafhankelijkheid” van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder neemt het Comité nota van de eisen aan de structuur en aan de procedure om onafhankelijkheid te waarborgen. Het Comité beveelt de Finse toezichthouder aan om de eisen opnieuw te formuleren om te benadrukken dat het toezichthoudend orgaan dat om accreditatie verzoekt, degene is die zijn onafhankelijkheid moet aantonen.
16. Daarnaast merkt het Comité op dat het toezichthoudend orgaan financieel stabiel moet zijn en moet beschikken over de middelen voor de uitvoering van zijn activiteiten en financiële bijstand moet ontvangen voor zijn controlerende rol op een manier die zijn onafhankelijkheid niet in gevaar brengt (paragrafen 1.1 en 1.3 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder). Het Comité is echter van mening dat een nadere toelichting vereist is met betrekking tot hoe de financiële stabiliteit van het toezichthoudend orgaan voor de lange termijn wordt gewaarborgd. Het Comité beveelt de Finse toezichthouder met name aan om de eisen opnieuw te formuleren en toe te lichten hoe financiële onafhankelijkheid wordt gegarandeerd indien een of meer van de financieringsbronnen niet langer beschikbaar zijn. Daarnaast is het Comité van mening dat paragraaf 1.4 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder ook een verwijzing moet bevatten naar de noodzaak om verduidelijkingen te waarborgen met betrekking tot de manier waarop financiële onafhankelijkheid wordt gewaarborgd in verband met de risico's die gepaard gaan met de eigen activiteiten van het toezichthoudend orgaan, bijvoorbeeld in geval van schadevergoeding die moet worden betaald als gevolg van de aansprakelijkheid van het toezichthoudend orgaan. Het Comité beveelt de Finse toezichthouder daarom aan een dergelijke verwijzing op te nemen in het ontwerp van de accreditatie-eisen. Tot slot is het Comité van mening dat het goed zou zijn om in paragraaf 1.4 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder enkele voorbeelden op te nemen met betrekking tot de financiële onafhankelijkheid van het toezichthoudend orgaan, om zo te benadrukken hoe het toezichthoudend orgaan kan aantonen dat de middelen via welke het financiële steun ontvangt, geen negatieve invloed hebben op zijn onafhankelijkheid. Zo zou het toezichthoudend orgaan niet als financieel onafhankelijk worden beschouwd indien de regels voor zijn financiële steun toestaan dat een code-lid naar wie een onderzoek door het toezichthoudend orgaan loopt, zijn financiële bijdragen stopt om een mogelijke sanctie door het toezichthoudend orgaan te vermijden. Het Comité roept de Finse toezichthouder op om voorbeelden te verstrekken van de manier waarop het toezichthoudend orgaan dergelijke bewijsstukken kan overleggen.
17. Met betrekking tot de benoeming van leden/personeel van het toezichthoudend orgaan (paragraaf 1.5 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder) beveelt het Comité aan dat de Finse toezichthouder verduidelijkt hoe de onafhankelijkheid van het toezichthoudend orgaan kan worden aangetoond, door ter verduidelijking de formulering van de eis af te stemmen op die in het richtsnoer (zie punten 63 tot en met 67).
18. In paragraaf 1.12 van het ontwerp van accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder wordt verwezen naar de organisatiestructuur van het interne toezichthoudend orgaan en wordt de onpartijdigheid ervan gewaarborgd door te vereisen dat het afzonderlijke leden/personeel en bestuur heeft. Het Comité erkent dat deze formulering is gebaseerd op het richtsnoer. Het Comité is desalniettemin van mening dat een strikte verplichting voor het gebruik van personeel buiten het interne toezichthoudend

orgaan in bepaalde situaties moeilijk te realiseren kan zijn. Daarom spoort het Comité de Finse toezichthouder aan om de eis te versoepelen om de uitzonderlijke situaties toe te staan waarin het voor een intern toezichthoudend orgaan niet mogelijk zou zijn om leden/personeel en bestuur aan te stellen dat niet verbonden is met de grotere entiteit waar het onderdeel van uitmaakt, mits er passende waarborgen zijn ingevoerd om eventuele afhankelijkheid of belangenverstremming te beperken (punt 66, pagina 22 van het richtsnoer).

19. In paragraaf 1.13 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder wordt verwezen naar het gebruik van onderaannemers door het toezichthoudend orgaan. Het Comité is van mening dat onderaannemers dezelfde mate van waarborgen moeten bieden als het toezichthoudend orgaan biedt bij de uitoefening van zijn activiteiten, met inbegrip van hetzelfde bekwaamheids- en deskundigheidsniveau. Tegelijkertijd moet het toezichthoudend orgaan de eindverantwoordelijke zijn voor alle besluiten die worden genomen in verband met zijn toezichthoudende functie. Daarom spoort het Comité de Finse toezichthouder aan om te specificeren dat, niettegenstaande de verantwoordelijkheid en verplichtingen van onderaannemers, het toezichthoudend orgaan altijd de eindverantwoordelijke is voor de besluitvorming en de naleving. Daarnaast is het Comité van mening dat het toezichthoudend orgaan, zelfs als er onderaannemers worden ingeschakeld, de doeltreffende controle van de door de aanbestedende entiteit verleende diensten moet waarborgen. Het Comité beveelt de Finse toezichthouder aan om deze verplichting expliciet toe te voegen aan het ontwerp van de accreditatie-eisen.
20. Het Comité merkt op dat, overeenkomstig paragraaf 1.15 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder, bij het gebruik van onderaannemers voor procedures die verband houden met toezichtsmaatregelen, het toezichthoudend orgaan schriftelijke contracten of overeenkomsten opstelt om verantwoordelijkheden e.d. te omschrijven, evenals documentatie over de uitbestedingsprocedure. Het Comité spoort de Finse toezichthouder aan om de tekst opnieuw te formuleren en de eisen in verband met de beëindiging van deze contracten op te nemen, met name om te waarborgen dat onderaannemers voldoen aan hun verplichtingen op het gebied van gegevensbescherming. Daarnaast spoort het Comité de Finse toezichthouder aan om eisen toe te voegen in verband met het risicobeheer van de benoeming van het externe orgaan.

2.2.3 BELANGENCONFLICT

21. Het Comité neemt nota van de eisen die zijn opgenomen in het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder waarmee het toezichthoudend orgaan moet aantonen dat de uitoefening van zijn taken en verplichtingen niet leidt tot een belangenconflict. De toelichting onder paragraaf 2 van de ontwerp-eisen biedt echter onvoldoende duidelijkheid met betrekking tot welke situaties zouden kunnen leiden tot een belangenconflict. Het Comité is van mening dat voorbeelden waarbij zich een belangenconflict kan voordoen, om praktische redenen ook nuttig kunnen zijn. Een voorbeeld van een situatie waarin sprake is van een belangenconflict is een situatie waarin personeel dat audits uitvoert of besluiten neemt namens een toezichthoudend orgaan recentelijk nog heeft gewerkt voor de code-eigenaar of voor een van de organisaties die zich recentelijk bij de code heeft aangesloten. Het Comité spoort de Finse toezichthouder daarom aan om enkele voorbeelden te verstrekken die in lijn zijn met het in deze alinea gegeven voorbeeld. Daarnaast spoort het Comité de Finse toezichthouder aan om de eis in het kader van deze paragraaf opnieuw te formuleren, zodat wordt verduidelijkt dat belangenconflicten ook afhankelijk kunnen zijn van de specifieke situatie in de sectoren waarop de code van toepassing is.

22. Het Comité erkent dat in de toelichting onder paragraaf 2 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder wordt verwezen naar de identificatie van situaties die waarschijnlijk leiden tot een belangenconflict en het feit dat maatregelen worden genomen om een dergelijk conflict te voorkomen. Het Comité is echter van mening dat, met betrekking tot interne toezichthoudende organen, de eisen in verband met de bewijslast om aan te tonen dat er geen sprake is van een belangenconflict, strikter moet zijn en beveelt aan om de eisen dienovereenkomstig opnieuw te formuleren.
23. In paragraaf 2.1 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder staat dat het toezichthoudend orgaan geen diensten zal verlenen aan code-leden die een negatieve invloed hebben op zijn onpartijdigheid. Het Comité is ingenomen met deze eis, maar is van mening dat risico's ten aanzien van de onpartijdigheid kunnen voortvloeien uit een breed scala aan activiteiten die door het toezichthoudend orgaan worden uitgevoerd, ook ten opzichte van code-eigenaren (met name als het een intern toezichthoudend orgaan is) of andere relevante organen van de betreffende sector. Het Comité spoort de Finse toezichthouder derhalve aan om de huidige eis dienovereenkomstig aan te vullen.

2.2.4 VASTGESTELDE PROCEDURES EN STRUCTUREN

24. Met betrekking tot vastgestelde procedures en structuren stelt het Comité vast dat de eisen in paragraaf 4 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder op algemene wijze worden weergegeven. Het Comité is van mening dat de procedures om toezicht te houden op de naleving van gedragscodes specifiek genoeg moeten zijn om een coherente toepassing van de verplichtingen van de toezichthoudende organen op de code te waarborgen.
25. Dergelijke procedures moeten met name het volledige toezichthoudende proces behandelen, van de voorbereiding van de evaluatie tot de conclusie van de doorlichting en extra controles om ervoor te zorgen dat passende maatregelen worden genomen om inbreuken te verhelpen en om herhaalde overtredingen te voorkomen. Daarnaast moet het toezichthoudend orgaan bewijs van voorafgaande, ad-hoc- en reguliere procedures leveren om de naleving door de leden binnen een duidelijk tijdschema te controleren, en moet verifiëren of leden in aanmerking komen voorafgaand aan hun toetreding tot de code.² Daarom beveelt het Comité de Finse toezichthouder aan om deze eisen verder te ontwikkelen en voorbeelden van voornoemde procedures toe te voegen (zoals procedures die voorzien in de uitvoering van controleplannen over een vastgestelde periode en op basis van vooraf vastgestelde criteria, een specifieke controlemethode en de documentatie en beoordeling van de bevindingen, evenals volledige medewerking door de code-leden).
26. In paragraaf 4.4 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder wordt verwezen naar beschrijvingen van corrigerende maatregelen die in geval van schending moeten worden genomen door de Finse toezichthouder. Het Comité is van mening dat deze corrigerende maatregelen moeten worden vastgesteld in de gedragscode overeenkomstig artikel 40, lid 4 van de AVG. Daarom beveelt het Comité de Finse toezichthouder aan te verwijzen naar de lijst met

² Het EDPB geeft voorbeelden van dergelijke procedures in paragraaf 2.2.4 van advies 9/2019 over het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Oostenrijkse toezichthoudende autoriteit voor een toezichthoudend orgaan op de gedragscode overeenkomstig artikel 41 van de AVG.

maatregelen die is opgenomen in de gedragscode in geval van schending van de code door een verwerkingsverantwoordelijke of een verwerker die zich daaraan moet houden.

2.2.5 TRANSPARANTE BEHANDELING VAN KLACHTEN

27. Met betrekking tot paragraaf 5.1 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder erkent het Comité dat het toezichthoudend orgaan doeltreffende procedures en structuren moet instellen om klachten op onpartijdige en transparante wijze af te handelen. In dit verband merkt het Comité op dat in het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder een beschrijving is opgenomen van de procedure voor de afhandeling van klachten. Het Comité is echter van mening dat verdere verduidelijking noodzakelijk is met betrekking tot de “geschatte termijn” voor de beantwoording van klachten. In dit verband moet de procedure erin voorzien dat het toezichthoudend orgaan de klager moet informeren door middel van voortgangsrapporten of het resultaat van de klacht, binnen een redelijke termijn. Deze periode kan indien nodig worden verlengd, rekening houdend met de omvang van de onderzochte organisatie, evenals de omvang van het onderzoek. Het Comité beveelt aan om de eis dienovereenkomstig opnieuw te formuleren.
28. Met betrekking tot paragraaf 5.4 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder merkt het Comité op dat de besluiten van het toezichthoudend orgaan of algemene informatie daarover openbaar bekend moet worden gemaakt in lijn met de procedure voor de afhandeling van klachten. Onverminderd de nationale wetgeving spoort het Comité de Finse toezichthouder aan om deze eis te wijzigen, zodat besluiten worden gepubliceerd wanneer ze verband houden met herhaalde en/of ernstige schendingen, zoals schendingen die kunnen leiden tot de opschorting of uitsluiting van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker van de code. Ook de publicatie van samenvattingen van besluiten of statistische gegevens kan als toereikend worden beschouwd. Betrokkenen moeten echter in elk geval worden geïnformeerd over de status en het resultaat van hun afzonderlijke klachten, zodat aan de transparantie-eisen voor deze procedure wordt voldaan.

2.2.6 RECHTSPOSITIE

Met betrekking tot de rechtspositie van het toezichthoudend orgaan, staat in paragraaf 8.2 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthouder dat het toezichthoudend orgaan beschikt over toereikende middelen voor specifieke taken en verantwoordelijkheden gedurende een passende periode. Het Comité is van mening dat het bestaan van voldoende financiële en andere middelen gepaard moet gaan met de benodigde procedures om de werking van het toezichtsmechanisme in de loop van de tijd te waarborgen. Het Comité spoort de Finse toezichthouder derhalve aan om de eis dienovereenkomstig opnieuw te formuleren.

3 CONCLUSIES / AANBEVELINGEN

29. Het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Finse toezichthoudende autoriteit kan leiden tot een incoherente toepassing van de accreditatie van toezichthoudende organen. De volgende wijzigingen moeten worden aangebracht:
30. Als algemene opmerkingen beveelt het Comité aan dat de Finse toezichthouder:

1. paragraaf 3.1 opnieuw formuleert in termen van verantwoordelijkheid, waarbij wordt verduidelijkt dat het toezichthoudend orgaan de naleving van de gegevensbeschermingswetgeving aantoont.
31. *Ten aanzien van Onafhankelijkheid beveelt het Comité aan dat de Finse toezichthouder:*
1. in de tekst van de eisen of in een voorbeeld verduidelijkt dat interne toezichthoudende organen niet kunnen worden opgericht binnen een code-lid, maar uitsluitend binnen een code-eigenaar;
 2. de tweede alinea van de toelichting opnieuw formuleert, zodat wordt benadrukt dat het toezichthoudend orgaan dat verzoekt om accreditatie, het orgaan is dat zijn onafhankelijkheid moet aantonen;
 3. de paragrafen 1.1 en 1.6 opnieuw formuleert om toe te lichten hoe financiële onafhankelijkheid wordt gegarandeerd wanneer één of meer financieringsbronnen niet langer beschikbaar is;
 4. in paragraaf 1.4 verduidelijkingen opneemt ten aanzien van de manier waarop financiële onafhankelijkheid wordt gewaarborgd in verband met de risico's die gepaard gaan met de eigen activiteiten van het toezichthoudend orgaan, bijvoorbeeld in geval van schadevergoeding die moet worden betaald als gevolg van de aansprakelijkheid van het toezichthoudend orgaan;
 5. verduidelijkt hoe de onafhankelijkheid van het toezichthoudend orgaan kan worden aangetoond door de formulering van de eis af te stemmen op die in het richtsnoer, met betrekking tot de benoeming van leden/personeel van het toezichthoudend orgaan in paragraaf 1.5;
 6. in paragraaf 1.13 toevoegt dat, zelfs als er onderaannemers worden ingeschakeld, het toezichthoudend orgaan de doeltreffende controle van de door de aanbestedende entiteit verleende diensten moet waarborgen.
32. *Ten aanzien van Belangenconflict beveelt het Comité aan dat de Finse toezichthouder:*
1. de eisen onder de toelichting in paragraaf 2 met betrekking tot interne toezichthoudende organen op striktere wijze formuleert om op te nemen hoe kan worden aangetoond dat er geen sprake is van een belangenconflict.
33. *Ten aanzien van Vastgestelde procedures en structuren beveelt het Comité aan dat de Finse toezichthouder:*
1. in paragraaf 4 de procedures voor het toezicht op de naleving van gedragscodes verder ontwikkelt en voorbeelden van dergelijke procedures opneemt;
 2. in paragraaf 4.4 verwijst naar de lijst met corrigerende maatregelen die is opgenomen in de gedragscode in geval van schending van de code door een verwerkingsverantwoordelijke of een verwerker die zich daaraan moet houden.
34. *Ten aanzien van Transparante behandeling van klachten beveelt het Comité aan dat de Finse toezichthouder:*

1. paragraaf 5.1 opnieuw formuleert om aan te geven dat de procedure voor de beantwoording van klachten voorziet in de verplichting voor het toezichthoudend orgaan om de klager te informeren door middel van voortgangsrapporten of het resultaat van de klacht binnen een redelijke termijn. Een dergelijke periode kan indien nodig worden verlengd, rekening houdend met de omvang van de onderzochte organisatie, evenals de omvang van het onderzoek.

4 SLOTOPMERKINGEN

35. Dit advies is gericht tot de Finse toezichthoudende autoriteit en wordt bekendgemaakt op grond van artikel 64, lid 5, onder b), van de AVG.
36. Overeenkomstig artikel 64, leden 7 en 8, van de AVG deelt de Finse toezichthouder de voorzitter binnen twee weken na ontvangst van het advies langs elektronische weg mee of zij haar ontwerpbesluit zal wijzigen dan wel handhaven. Binnen dezelfde termijn verstrekt zij het gewijzigde ontwerpbesluit of, indien zij niet van plan is het advies van het Comité op te volgen, geeft zij de redenen op waarom zij voornemen is het advies geheel of gedeeltelijk niet op te volgen.
37. De Finse toezichthouder zal het uiteindelijke besluit aan het Comité meedelen zodat het overeenkomstig artikel 70, lid 1, onder y), van de AVG kan worden opgenomen in het register van besluiten die onderworpen zijn aan het coherentiemechanisme.

Voor het Europees Comité voor gegevensbescherming

De voorzitter

(Andrea Jelinek)